

Bydlím na Vysočině na statku, máme velkou zahradu s křovinami, tekoucí vodou, vysokými stromy, pasoucím se dobyt看em. Věnuji se zimnímu krmítkaření. V okolí našeho domu je stále slyšet mnoho ptačích hlasů, postupně jsem se začala zajímat a určování ptáků. Do kurzu ČSO, jsem se přihlásila, abych se naučila rozpoznat ptáky, hosty, obyvatelé naší zahrady. Chtěla jsem poznávat jejich hlasy.

Účast v kurzu mne velice posunula, hlasová cvičení, kvízy a chytáky a určitý tlak na výkon byly perfektní. Setkala jsem se s velkou ochotou školitelů pomáhat z rozklíčování nahrávek ptačích hlasů. Bavily mne slovní popisy zvuků, memotechnické pomůcky (například červenčí tůukání jakoby malými kamínky). Určování ptáků je směsicí mnoha dovedností: naslouchání, pozorování, zkušenosti, vědomostí. Každý podle své povahy upřednostňuje trochu jiné postupy, ale může se zlepšovat ve všech!

Během jara, kdy kurz probíhal jsem poprvé viděla čejku chocholatou a našla v okolí její hnízdiště, pěnici černohlavou, pěvušku modrou, konipase horského, motáka lužního, sedmihláska hajního, a další! Tyto druhy žijí v v podstatě v naší vsi jen jsem si jich dříve nevšimla, neznala jsem jejich hlasy, nevěděla v jakém prostředí je očekávat. Jsem strašně ráda, že jsem je u nás objevila! S některými se setkávám každý den, při práci na statku je poslouchám a těší mne to. Je to, jako bychom se znali.

Kurz byl docela těžký, trochu jako naučit se cizí jazyk, pomáhaly mi studijní nesnáze ostatních účastníků, parta, humor. Doufám, že nejenom já si pořád pletu slavíka s rehkovou....(určování podle fotky, děsné...). Naučila jsem se také vyhledávat pomoc s určováním na internetových stránkách, takže mohu pokračovat v samostudiu. Mohu obrátit s dotazy na známé z kurzu o kterých vím, že se stávají specialisty třeba na racky, pěnice, lejsky....

Nejlepší pro mně bylo období během dubna, kdy se mi v hlavě jednodolitá směsice ptačích zpěvu začala rozkládat na jednotlivé hlasy. Tehdy jsem uvěřila, že naučení se ptačích hlasů je možné, že pokud vytrvám, budu soustředěně poslouchat a pozorovat, že to zvládnou.

Soustředěné pozorování (plížení se s dalekohledem) a poslouchání je silně návykové, navykneš si a již tě to nepustí. Stýská se ti, musíš vyrazit..... Jenže teprve se soustředěním na okolní zvuky a pohyby, teprve "na lovu" si připadám živá! Pozorování je vášeň! Když píše tento text, lituji toho, co jsem v lese, venku mezitím nezahlédla a těším se, až vyrazím (ale budu muset žehlit).

Dík!

Tereza Řičanová